

Stockholm 2018-08-14

Naturvårdsverket
106 48 Stockholm

Yttrande över förslag till föreskrifter om jaktmedel, ärendenr: NV-04496-18

Övergripande synpunkter

Svenska Djurskyddsföreningen (SDF) noterar med förvåning att Naturvårdsverket vill införa jakt med pilbåge i Sverige genom den helt nya texten i 6 kap i förslaget till föreskrift om jaktmedel. SDF motsätter sig kraftfullt en legalisering av pilbågsjakt av följande skäl:

De oberoende vetenskapliga studier som finns kring pilbågsjakt visar en tydligt ökad risk för skadeskjutning av djur som jagas med pil, jämfört med traditionell jakt med kul- och hagelvapen. I en av dessa undersökningar (Gregory, 2005) analyseras och diskuteras bågjakt på hjort. Studien, som även sammanfattar tillgänglig litteratur fram till 2005, finner att skadeskjutningsfrekvensen är hög (mellan 12 och 48 % av alla påskjutningar) samt att skadeskjutningsfrekvensen är 1,5 gånger högre än vid jakt med kul- och hagelvapen. Såväl den refererade som andra aktuella studier visar att viltet utsätts för större risk för icke-dödande skador. Under jakttiderna för rå- och hjortdjur råder mycket omväxlande väder med tidvis hårda och varierande vindar, vilket innebär mycket större risk för skadeskjutning då ballistiken för en pil jämfört med kul- och hagelammunition är avsevärt sämre. Vid en skadeskjutning tar det dessutom längre tid att ladda en ny pil och skicka iväg den med god precision, än att skjuta ett nytt gevärsskott. Inte minst föreskriftförslagets utbildningskrav tydliggör den ökade riskfaktor som finns.

Oberoende vetenskapliga studier visar förutom en ökad risk för skadeskjutning även en förlängd tid från träff till död för påskjutna djur, när man jämför pil med kula. I amerikanska handböcker för bågjägare talas om väntetider på upp till 20 minuter innan djuret dör, även om man träffat rätt (Bowring, 1992).

SDF ser inga hållbara motiv till varför bågjakt ska tillåtas. I ett land som Sverige kan vi inte acceptera några andra jaktmetoder än de som är effektivast, snabbast och skonsammast för de jagade djuren. När både regering och samhälle säger sig vilja ligga i framkant i djurskyddsarbetet är det märkligt att sådant här förslag överhuvudtaget läggs fram av den ansvariga myndigheten.

Svenska Jägareförbundet och Svenska Bågjägarförbundet lämnade i april 2018 in en framställan till Naturvårdsverket för hur man ville att ett regelverk runt jakt med pilbåge skulle se ut. I förslaget finns inget tydligt motiv till varför Sverige ska öppna upp för bågjakt, förutom att denna jaktform är tillåten i bland annat Finland och Danmark. Tidigare har bågjägarförespråkarna som motiv framfört att bågjakt är en trevlig hobby som ger en "större upplevelse" än vanlig jakt. Man har också hävdats att bågjakten är en "bra början för att bli jägare", vilket rimmar illa med kravet på stor erfarenhet och hög utbildning. Inget av

dessa argument är relevant för att utsätta levande djur för ökade risker att skadas och plågas vid jakt. Bågjakten tillför inget som inte jakt med kul- och hagelvapen redan klarar av.

SDF är inte motståndare till jakt som ett sätt att beskatta den vilda djurstammen på ett ansvarsfullt sätt. Jakten får dock inte innebära att man ökar de djurskyddsmässiga riskerna, för att jägarna ska få en mer spännande upplevelse. Här hoppas vi att Naturvårdsverket tar till sig saklig, opartisk information i frågan. Det är orimligt att en liten grupp bågjägarentusiaster ska få driva igenom sitt eget särintresse, tvärtemot vetenskap och sannolikt en majoritet av svenska folket. Vi anser att Sverige av djurskyddsskäl måste få behålla sitt förbund mot bågjakt.

Johan Beck-Friis
Generalsekreterare SDF

Referenser

Bowring D. Bowhunting for Whitetails: Your Best Methods for Taking North America's Favorite Deer, Stackpole Books, 1992.

Gregory N G. Bowhunting deer. Animal Welfare, Volume 14, Number 2, 2005, 111-116.